इत्यपि **शाकटायनः**। तन्मते क्त्वायां इड्विकल्पात् **लजित्वा-लक्त्वा** इति रूपद्वयमिति विशेषः। यदा तु भर्जनार्थकत्वम्, तदानीं संज्ञायां घञि **लाजाः** इति भवति। '**लाजाः** पुंभूम्नि चाक्षताः' (अमरः 2.9.47) इत्यनुशासनात् नित्यं बहुवचनान्तत्वं च इति ज्ञेयम्।

(1457) "**लज अपवारणे**" (X-चुरादिः-1543. सक. सेट्. उभ.) [अ]

'प्रकाशे लजयेद् व्रीडे लज्जते लजते पदे ॥' (श्लो. 68) इति **देवः**।

लाजकः-जिका, लिलाजयिषकः-षिका, लाजयिता-त्री, लिलाजयिषिता-त्री; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिक**चाटयति**वत् (488) ज्ञेयानि।

(1458) "**लज प्रकाशने**" (X-चुरादिः-1920. अक. सेट्. उभ.)

अदन्तः। [आ]

'**प्रकाशे लजयेद्**, व्रीडे लज्जते लजते पदे ॥' (श्लो. 68) इति **देवः**।

लजकः-जिका, लिलजयिषकः-षिका; लजयिता-त्री, लिलजयिषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिक**कलयति**वत् (176) ऊह्यानि। लजयन्[A] इति शतरि रूपम्। ल्यपि—संलजय्य, संलिलजयिष्य इति विशेषः।

(1459) "**लजि भर्त्सने**" (I-भ्वादिः-239. सक. सेट्. पर.)

'—भर्जने' इति **मा. धा. वृत्तिः**।

'लज्जेत् लाञ्जेत्, लजेल्लाजेदित्येते भर्त्सने शपि।' (श्लो. 69) इति **देवः**।

लञ्जकः-ञ्जिका, लञ्जकः-ञ्जिका, लिलञ्जिषकः-षिका, लालञ्जकः-ञ्जिका;

[अ] '**जल—**' इति **नन्दिसम्मताकारयोः** पाठ इति **क्षीरतरङ्गिणी-माधवधातुवृत्तितो** ज्ञायते। **चान्द्रा** अपि '**जल—**' इत्येव पठन्तीति च **क्षीरस्वामी**।

[आ] अत्र '**लजि—**' इति **मैत्रेयक्षीरस्वामिप्रभृतयः** पठन्ति। 'अदन्तेषु पाठबलाद्द(न?)न्तत्वे वृद्धिः **इत्यपरे**' इति **मा. धा. वृत्तिः**। **शाकटायनस्तु** कथादीनां सर्वेषां ण्यन्ते पुकमाह। तन्मते लज्जापयति इति रूपं भवति। ण्वुलि लज्जापकः-पिका, तृचि-लज्जापयिता-त्री इत्येवमादीनि रूपाणि ज्ञेयानि।

A. '**धाम्नोचैर्लजयन्** विमिश्रितजने रज्ञे.....॥' **धा. का. 3. 61.**